

Wiadomości krajowe.

Względem przybycia NN. Cesarstwa do Linczu donosi tameczna gazeta z d. 7. b. m. co następuje: »W Poniedziałek na d. 13. mieszkańcy tego prowincjonalnego miasta uszczęśliwieni zostali przybyciem NN. Cesarstwa, którzy ziechali tu w pożądanem zdrowiu o godzinie 2 popołudniu drogą z Besenbeug przez Enns, otoczeni oddziałem konney milicyi mieyskiej, tuteyszey, która na przeciwko nich była wyruszyła tudzież mieszczan z Enns, i Edelsberg. Cesarstwo wysiedli w doma wiejskim przy powszechnych okrzykach radości, a ponieważ wyraźnym naywyższym rozkazem zabroniona była wszelka uroczystość, przyjęci byli tylko przy wnięciu przez Naczelnika krajowego, C. K. Jenerała Hrabie Weisenwolfa. Dnia następującego we Wtorek (14.) racył N. Pan dać o godzinie 8 prywatne posłuchanie osobom woyskowym, później C. K. Władzom cywilnym, Stanom, Duchowieństwu i Nauczycielom. Około południa przedstawiono N. Pani daną. Po południu oglądali NN. Cesarstwo fabrykę kobierców i wełnianą. Wieczorem byli na teatrze rześisto oświeconym, gdzie licznie zebrana publiczność przyjęła ich głosnemi oklaskami radości. We Środę 15. zwiedził N. Pan Ratusz, gdzie się odbywa Sądownictwo i Magistrat ekonomiczny i polityczny. Później oglądał Cesarz budowy C. K. Administracyi bankowej, wyższego Urzędu mytowego, Cyrkułu i C. K. Rządu. We Czwartek opuścił N. Pan przy biogostawieństwie licznie zebranego ludu miasto prowincyjne i wyjechał do Salzburga.«

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Kapitan D'Jewett dowodzący fregatą południowo-Amerykańską Heroną, zajął wyspy Falklandzkie w imieniu połączonych prowincyi Ameryki południowej, zdarzenie to ogłosił on natychmiast z portu Soldedad okólnikiem, w którym zapewnia, iż każdy okręt narodów przyjaźnych będzie mógł zawinąć do por-

tów tej wyspy dla opatrzenia się w świeże zapasy. Zającie to nastąpiło w d. 9. Listopada z. r. Wyspy Falklandzkie położone są na drodze z Magallan ku wschodowi, 130 mil Angielskich od przyładka Juan a 315 mil od przyładka Horn. Jakim sposobem upoważniony został Kommodor fregaty Heroiny do zającia tych, nie łatwo pokazuje się z tego manifestu; do prawdy podobna, iż to zaszło w imieniu nowego rządu Kolumbijskiego.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

List z Lizbony z d. 18. Lipca umieszczony w gazetach Paryżkich, opiewa bliższe okoliczności o posiedzeniu z d. 16. Lipca, na którym Deputowany Ferreira Borges złożył formalne oskarżenie przeciwko Ministrowi Spraw Zewnętrznych Hrabie Barbacena. Minister obwinionym jest także: »że iął za oręż przeciwko systematowi konstytucyjnemu, i że zasady do Konstytucyi iskoby przez gwałt zaprzysiągł; iż nie jest godnym zaufania narodowego; pomimo tej skargi sprawuje on w tak trudnych okolicznościach obowiązki Ministra Spraw Zewnętrznych; w takim charakterze zostało już od dni 12 a jeszcze dotąd nie zawiadomił zagranicznych Posłów na Dworze Lizbonskim o przysiędce Króla i jego przychylności do nowego porządku racy.« Inny Deputowany twierdził, że Minister zalecił dziennikowi Rządowemu, aby bez jego zezwolenia nie umieszczał nic o przybyciu Króla. Poczem uchwały Stany wezwać Ministra przed krathki. Gdy stanął. Prezydent zadał mu dwa pytania: 1. Czyli uwiadomił urzędowoie Posłów na Dworze Lizbonskim o przybyciu Króla na d. 4. Lipca? Czyli prawda, że zalecił dziennikowi Rządowemu, aby bez jego zezwolenia nie w tej mierze nie umieszczał. Minister odpowiedział na pierwsze pytanie: iż potrzebne odezwę wydał już do obcych Posłów zawierzitelniowanych; a na drugie: iż rozkaz, jaki wydał do dziennika, osądził go być potrzebnym, aby wspomnianemu dziennikowi, który często pozwał sobie umieszczać płaskie artykuły nadał

godność, iaka jest właściwą gazecie ministerjalney. Na dalsze pytania P. Borges: którzyby Posłowie byli zawierzytelnionymi, a którzy nie? odpowiedział Minister: Posłowie Pruski i Duński; Poseł Hiszpański dopiero teraz złożył swoje listy wierzytelne, Posłowie zaś Rosyjski, Angielski i Francuzki ieszcze takowych nieczymali, poczem oddalił się Minister otoczony Sekretarzami, którzy go wprowadzili. — Na tajnym posiedzeniu z d. 14. naradzały się Stany nad wnioskiem P. Borges Caneiro, dotyczącym się postania wojska do Brazylji, oddania Montevideo i żądania powrócenia Olivensey i uchwały, aby względem pierwszego punktu żądać zdania sprawy Ministra morskiego, względem zaś drugich dwóch, wezwać Rząd, by złożył Stanom wszystkie w tej mierze dowody, skoro przybędzie z Rio-de-Janeiro bryg, który przywieść ma Archiwum Ministerstwa zagranicznego.

Hiszpania.

Gazeta Francyi umieszcila z Madrytu list z d. 25. Lipca zawierający: »Surowe środki przedsięwzięte przez Władze wojskowe i cywilne trzymają nieco na wodzy burzycieli spokoyności publiczney a szczególniej klubistów Fontana d'Oro. Członek Muncypalności jest zawsze obecny na posiedzeniach tego towarzystwa rewolucyynego. — Potrzeba tylko czytać nasze gazety, aby przekonać się o obawach i nieukontentowaniu całego Narodu z nowego systematu. Zaledwie udało się w iedney prowincyi przytłumić związek mieszkańców, którzy się przeciwko rewolucyi uzbroili, to na innem miejscu pokazuje się nowy. Dzisiaj otrzymaliśmy doniesienia, iż korpus z 600 rojalistów który się utworzył pod Mantesa (w Katalonii) zabrał w niewolę wielu żołnierzy wystanych na ściganie onego. Franciszkan dowodzi tem wojskiem. — Prowincya Navarra, dotąd spokoyna, poczyna swoy prawdziwy sposób myślenia wyiawiać. W Tafalli utworzyła się znaczna kupa Guerillasów, lecz tamiecznym władzom udało się ieszcze tym razem onę zniszczyć. — Wojsko, które osadziło Starę Kastylję, otrzymało rozkazy powrócenia na swoje właściwe załogi. Środek ten naganiają powszechnie. Mowią, że pokaże się znowu Merino, który iak fałszywie donoszono, miał opuścić Hiszpanię. — Od kilku dni wychodzi tu nowy dziennik pod tytułem: El Espectador. Dziennik ten jest bez sprzeczki naybardziej rewolucyynym z tych, iakie dotąd wychodziły. Wydawca donosi we wczorayszym swoim numerze, pod artykułem: Walencya, że mieszkańcy miasta mocno są rozgniewani, iż

dotąd Jenerał Elio niezostał stracony; dziennikarz ten niezanieedbnie zarzucać temu Jenerałowi naywiększych zbrodni, między innymi, rostrzelanie 40 Officerów, którzy ułożyli spisek przez tegoż Jenerała w roku 1818 odkryty. Prawda, że Jenerał Elio, służąc wiernie Królowi, i pełniąc swoje powinności iako wierny poddany wstrzymał tę epokę, która wybuchła na wyspie Leonu. Ten sam dziennik, pod artykułem Wiktoryja powstaie mocno na Jeneralnego Kommissarza policyi z Bajonny. Obwinia go, iż w domu swoim utrzymuje biuro kłanstw co się dotyczye spraw Hiszpańskich i wyrzuca mu tę ludzkość, że przyczynie nieszczęśliwych uciekających ze swojej Ojczyzny, po większey części szanownych duchownych. Mowią, że Król przed odjazdem do wod Sacedońskich dał poznać Jenerałowi Morillo, dowodcy siły zbroyney, iż byłoby Królowi Jego Mości bardzo przyjemnie, gdyby wojsko liniowe załogi dla obrony Jego osoby zostawiono do Jego rozkazów. Twierdzą, że Jenerał Morillo miał odpowiedzieć Królowi, iż Król Jmé według swego upodobania może tem wojskiem zarządzić lecz on, Jenerał, nie widzi tego potrzeby. Ręczy on swoim życiem, iż się obawiać będą, aby osobie Królewskiej lub iego rodzinie ani wtos nie spadł z głowy. — Mowią ciągle o postaniu dwóch Xiążąt do Prowincyi Amerykańskich; sądzą, iż tylko ten środek mogłby przeszkodzić zupełney stracie naszych osad.«

Gazeta Francyi zawiera z Madrytu pod d. 30. Lipca: »Powrót Króla do Stolicy naznaczony jest na d. 3. Sierpnia. Król Jmé opuści Sacedon o godz. 3 rano i tegoż samego dnia o godz. 6 wieczorem przybędzie do Madrytu. — Listy urzędowe Gubernatora w Santander przysłane do Ministra woyny potwierdzają rozszerzoną wiadomość o zajęciu na nowo Karakas w d. 26. Maia przez Jenerała Morales. Podług powieści Kapitana okrętu Nuestra Senora del Carmel, który wyptłynął na d. 27. Maia z la Guayra, zdaie się, że dniem wprzód zaszła między wojskiem Królewskim i powstańców krwawa bitwa, w której powstańcy mieli utracić 1500 ludzi. — Chociaż dzienniki nasze nie wystawiają bydl ważnym Zaldivara i iego bandę, przecież nie mogą tego zastać, że ci antykonstytucyoniści nabawiają nienastannie boiaźnią władze Andaluzyyskie i tameczne wojsko. Na d. 22. Lipca wszystkie znajdujące się w Kordowie wojska otrzymały raptownie o godzinie 5 rozkaz do wyruszenia dla ścigania spiskowych a dowodcom milicyi Narodowej po wsiach i

parafiach zalecono mieć baczność i podwoić ostrożność. Opieka, której dotąd doznawał Zaldívar po wsiach, udaremniała wszystkie usiłowania czynione dla odarcia i wydania tego dowodcy. — Oślawiony Opat Minichini z Neapolu, przybył do Madrytu i przyjęty od »przyjaciół i braci« z zapalem jako pierwszy, który w swojej oyczyźnie podniósł sztandar wolności.

List prywatny z Madrytu umieszczony w Dzienniku Paryżkim z d. 30. Lipca zawiera: »Szczególna sprawa zwraca teraz uwagę mieszkańców tej Stolicy. Przed kilku miesiącami wyszło pismo ulotne pod tytułem: »Podziwienia godna ekonomika Jenerała Quiroga«, w którem starano się dowieść, że człowiek ten dziesięć razy więcej wydaie iak tego płaca wynosi. Pismo to, którego wydawca pociągniony był do Sądu, uznane zostało za obelżywe i potwarze i stosownie do tego wyroku nakazano autorowi, by fakta, przez siebie utrzymywane dowiodł. Aby więc mógł stawić dowody, podał on długi szereg pytań, na które powinien był bydź Jenerał Quiroga zniewolony odpowiedzieć i przyrzekł, iż wtenczas trzymać się będzie tychże jego odpowiedzi. Akt ten żąda wyjaśnienia o wszystkich wydatkach Jenerała Quirogi, wiele dań bywa na jego stole, ile trzyma koni w swojej stajni, iak często bywa w teatrze, wiele ma sprzętów w domu i iakich i t. d. Jenerał przymuszony był odpowiedzieć dokładnie na wszystkie te pytania, ponieważ całe miasto świadkiem jest przepychu, który w jego domu panuje. Autor trzymał się ściśle odpowiedzi Jenerała, i złożył Sędziom rachunek, (według którego iak sam Jenerał wyznaie wydaie on dwadzieścia razy tyle, iak pobiora. Sprawa ta wytoczoną będzie niebawnie publicznie a obrońca autora tego pisma, człowiek bardzo wymowny, gotował się na dzielną obronę, w której odkryć chce chciwość pieniędzy, dumę i wiele innych namiętności ukrywających się pod obtudną larwą patriotyzmu.«

Królestwo Oboiej Sycylii.

Dziennik Oboiej Sycylii (*Giornale del Regno delle due Sicilie*) zawiera złożony z 10 artykułów wyrok znoszący zaprowadzone rozporządzeniem z dnia 11. Kwietnia b. r. tymczasowe Ministerium Policji, którego Naczelnikiem mianowany był Xiążę Canosa; wszystkie sprawy policyjne w Królestwie Neapolitańskim (z tej strony ciasniny) powierzone są dwóm Jeneralnym Kommissarzom,

przy pomocy Jeneralnego Sekretarza, którzy iak najszybciej przełożyć mają Królowi plan do utrzymania w przyszłości Policji w Królestwie. Każdy z Kommissarzów Jeneralnych pobiera rocznie 3000, a Sekretarz Jeneralny 3000 dukatów Neapolitańskich. — Drugim wyrokiem mianowani są na Jeneralnych Kommissarzy: D. Nicola Intenti i Kawaler Buratelli, pierwszy dla Stolicy i prowincyi Neapolitańskiej, drugi dla wszystkich prowincyj z tej strony ciasniny, a D. Francesco Canosa naczelnym Sekretarzem. Wyrokiem Królewskim z d. 25. Lipca zalecono oddać Jezuitom piękny kościół w Neapolu *del Gesu nuovo*.

Kolumna strzelców Tyrolskich zwiedziła krainę *Valle Mazara* (w Sycylii) dla oczyszczenia iey od kup rozbojniczych. Działanie to powiedło się szczęśliwie; oślawieni naczelnicy rabusiów Dongasparo i Palietano są uwięzieni.

Dnia 2. t. m. rano około 3. godziny dało się słyszeć w Neapolu lekkie trzęsienie ziemi. Trwało one sześć sekund, lecz nie sprawiło żadney boiaźni mieszkańcom, którzy po części ieszcze spali.

Podług wyroku Królewskiego z d. 25. z. m. zaciąg do korpusu puzszkarczów marynarkł odbywać się będzie przez dobrowolne namawiania, pod dozorem Junty złożoney z Kontra Admirala i dwóch Officerów sztabowych.

Zjednoczone Niderlandy.

Dziennik Belgicki z d. 4go Sierpnia zawiera: »Od kilku dni słyhać o rozkazie zawieszającym od obowiązków osmiu Szambelanów, będących Członkami Stanów Jeneralnych, którzy głosowali przeciwko nowemu systematowi Skarbowemu; imiona ich są: Hrabia Connet de Grez, Vilain XIV. i Baron de la Fuille, Deputowani drugiey Izby; Margrabia Traseynies; Hrabiowie Spangen, Haene de Steen - Huyse, Baron Heeckeren d' Enghuysen i Xiążę Chimay, Członkowie pierwszey Izby. Uwiadomienie w tej mierze brzmi: »Według rozporządzenia Królewskiego z d. 16. b. m. (Lipca) i na wyraźny rozkaz »Króla Jego Mości, mam zaszczyt uwiadomić »Wpanów, iż aż do dalszego rozporządzenia nie wolno Wpanom pełnić obowiązków służby »na Dworze.«

Szwecyia i Norwegia.

Dnia 29. Lipca o godzinie 6 po południu odprawił Król wiadz swoy do Chrystyanii. Wojsko Szwedzko - Norwęgskie, stojące teraz

w obozie poczawszy od Opsloe, aż do pałacu Królewskiego tworzyło ulicę. W zamku przyjęty był Król przez Członków Rady Stanu i nappierwszych Urzędników. — D. 30. rano Król otoczony Radą Stanu i Dworem, przyymował Seym *in corpore*. Jego Król. Mość odpowiedział na mowę Prezydenta Aarenzen. W odpowiedzi tej uderza ten text: »Ludy północy nie pozdrawiały nigdy Panującego imieniem Dobrego, któremu nie dostawało siły; woyska nie szły z zaufaniem pod chorągwiami słabego i bojaźliwego Xięcia. — Bądźcie WPanowie przekonani, że szczęście Moje nie rozdzielne jest od pomysłności Narodu Norweskiego.«

Królestwo Polskie.

Z *Warszawy d. 6. Sierpnia*. — Rada Królewsko - Warszawskiego Uniwersytetu podaje do wiadomości JPP. uczniów Królewsko - Warszawskiego Uniwersytetu i osób interessowanych co następuje:

Wyciąg z Dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 14/26. Maia 1821. r.

Mundur klasy siódmej jest następujący:

Frak sukieny koloru szafirowego w formie zwyczajnej, z tyłu nieopinany, kołnierz, mankiety, kłapy przy kieszeniach i podszewka tegoż samego koloru, z przodu na siedm guzików w jednym rzędzie zapinany, po dwa guziki na mankietach, dwa w stanie i trzy poniżej kłap przy kieszeniach, kołnierz podwójną małą obwódką białym iedwabiem haftowaną, mankiety i kłapy z jedną obwódką. Spodnie białe sukienne krótkie do trzewików z białymi sprzączkami, drugie tegoż samego koloru obcisłe długie, trzecie koloru szafirowego także obcisłe i długie do bótów krótkich Węgierskich. Chustka na szyi gładko wiązana biała. W dnie galowe używany będzie do munduru galowego kapeluszek stosowany z kokardą białą, taśmą iedwabną przepasaną, spodnie białe. W dnie zaś powszednie używane być mogą spodnie szafirowe, kapeluszek czarny okrągły, guziki z napisem: Uniwersytet. Takież same guziki u surdutów mundurowych. Mundur powszedni całkiem gładki. Mundur klasy siódmej nosić będą Uczniowie właściwi Uniwersytetu, to jest: Wydziału Prawa i Administracyi, Wydziału Filozoficznego, Wydziału Lekarskiego sposobiący się na Magistrów Medycyny i Chirurgii, Wydziału Nauk pięknych.

Mundur klasy osmej tenże sam jak wyżej klasy siódmej z tą różnicą, iż kołnierz i mankiety obszyte iedną obwódką białą iedwabną.

Mundur powszedni całkiem gładki. Mundur klasy osmej nosić będą Uczniowie Oddziału sztuk pięknych, Lekarze niżsi Farmaceuty.

Wyciąg z postanowienia Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego z dnia 2. Lipca 1821 r.

Wszyscy Uczniowie tak właściwi, jak oddziałowi obowiązani są od początku następującego roku szkolnego codziennie i ciągle nosić mundury. Przytem nosić mogą nie tylko surduty mundurowe podług przepisane kroju, ale nadto pantaloony szaraczkowe, lub inne i furazerki koloru mundurowego.

W *Warszawie d. 2. Sierpnia 1821.*

Z *Warszawy d. 20. Sierpnia*. — Gazety Warszawskie umieściły następujące Wyrok Cesarzki: My Alexander I. it.d. Wziąwszy na uwagę rapport, w którym Namiestnik Nasz w imieniu Deputacyi postanowieniem Naszem z d. 5/17. Czerwca r. 1817 do rozpoznania praw do tytułów honorowych wyznaczony wystawia Namiestnikowi Naszemu z dnia 7/19. Lipca roku 1820 na rok ieden przedłużony, nie jest dostateczny, aby wszelkie osoby interessowane były w stanie wyszukania i złożenia dowodów im służących; postanowiliśmy i stanowimy co następuje: Artykuł 1. Termin, oznaczony postanowieniem Naszem z dnia 5/17. Czerwca 1817 dla udowodnienia tytułów honorowych, i przedłużony postanowieniem z dnia 7/19. Lipca 1820 o rok ieden ieszcze przedłużony zostaje. Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Namiestnikowi Naszemu i Senatowi Królestwa Naszego Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Sielu dnia 12/24. Lipca 1821 roku.

(Podpisano) Alexander.

R o s s y i a.

Z *nad granic Rossyi d. 27. Sierpnia*. —

Od czasu przybycia Barona Strogonoffa do Odessy nie zawiął więcej żaden okręt, co przypisać należy niepomyślnym wiatrom. Podług zapewnienia tutejszych agentów handlowych bezzasadnemi są obawy wojny, co szczególnie potwierdza to, że sam Rząd ogłosił hazard, iż okręty Rossyjskie wypływające z portów Rossyjskich nie będą w Konstantynopolu zatrzymywane i handel nie jest tamowany.

Z *Wilna d. 3. Sierpnia*. — Onegłaj zjechał tu Hrabia Sacken Naczelnym Dowódcą pierwszego woyska, przyjęty z należą mu czcią woyskową.